

[Kultur- og kommunikationsministeren]

virksomhederne driften af en sådan kulturel institution har. Undersøgelsen konkluderer i, at det offentlige ved en økonomisk indsats på godt 6,6 mio. kr. fik et overskud på 14,5 mio. kr. Det er en god forretning.

Jeg er helt opmærksom på, at man kan sætte kritiske spørgsmål ved enkelte punkter i undersøgelsen. Man kan drøfte, hvordan man vil opfatte et tilskud på 6,6 mio. kr., om det er en investering, som giver det afkast, der er tale om, og hvordan man i øvrigt stiller regnskabet op, men det rækker ikke ved den kendsgerning, at der er en økonomisk sammenhæng i de kulturelle finansieringer, for denne undersøgelse står ikke alene; man har lavet tilsvarende undersøgelser med tilsvarende resultater andre steder: Wien og New York f.eks., så det er ganske givet, at investeringer i kultur økonomisk ikke blot forsvinder op i den blå luft. Det tror jeg er noget vi skal til at interessere os en hel del mere for, når vi taler om kultur, i hvert fald i visse sammenhænge og med visse samtalepartnere.

Det er jo sådan, at Fremskridtspartiet uden videre dokumentation plejer at hævde at være i overensstemmelse med befolkningen, når partiet kræver kulturbevillingerne fjernet eller nedskåret. Det tror jeg ganske enkelt ikke er rigtigt. Jeg tror, at et stort flertal i befolkningen har en dyb forståelse for nødvendigheden af at bevilge de penge, det nu engang koster at opretholde et kulturliv på et rimeligt og anstændigt niveau, og jeg bestyrkes i den tro af en undersøgelse, som Vilstrupinstituttet gennemførte i foråret 1987. Man kan læse om den i Politiken. Deraf fremgik det, at 29 pct. af dem, der blev spurgt, mente, at statens støtte til kulturlivet burde førges. 43 pct. fandt, at den var passende. Det var i al fald 72 pct., som var tilfreds med, at det offentlige brugte penge på kulturen, medens kun 12 pct. fandt, at støtten burde mindskes, og hvad der er meget interessant: Kun 2 pct. mente, at den burde helt ophøre. Jeg synes, denne undersøgelse er et trykt grundlag for en fortsættelse og en udbygning af den hidtil førte kulturpolitik, og jeg lægger da gerne ryg til, at hr. Poulsgaard gang på gang gentager, at jeg og regeringen fører socialdemokratisk kulturpolitik, for det passer ikke. Vi har bragt andre tanker, andre synspunkter, ind i kulturpolitikken, og jeg mener også, at vi skal tage teaterdiskussionen, når den kommer, for jeg tror,

at også dér vil der være mulighed for at finde andre måder at lægge kulturstøtten til rette på.

Jeg synes, at hr. Poulsgaard i stedet for at sige, at vi fører socialdemokratisk kulturpolitik, burde hjælpe os med at sikre nye muligheder, f.eks. ved at hjælpe os med det, vi meget gerne vil, nemlig åbne for en større privatøkonomisk indsats for kulturlivet via den sponsorlovgivning, vi drøftede for nogen tid siden.

Forhandling

Poulsgaard (FP):

Da det jo er en kulturdebat og kultur også har lidt med omgangstone og høflighed at gøre, vil jeg kvittere ved at sige tak for svaret på forespørgslen.

Jeg vil gerne starte med det, som vi i hvert fald er 120 pct. enige om, og det er, at vi ikke kan undvære kultur. Den er simpelt hen grundlaget for alt menneskeligt samkvem. Vi skal altså have en kultur. Vi er bare nogle stykker, der vil hævde, at vi da også havde kultur i dette land, før vi fik Kulturministeriet, og før vi fik kulturlove, og vi vil hævde, at en masse stater, som ikke har de støtteordninger, som Danmark har, også har et rigt og varieret kulturliv.

Den danske befolkning er kreativ, den har forståelse for formning, for tegning, for musik og for en masse andre ting, og der foregår jo en lang række aktiviteter ud over det ganske land med og uden støtte. Der foregår også meget uden støtte, som absolut ikke er at foragte.

Jeg synes nok, at ministeren gør sig skyldig i nogle grove misfortolkninger. Jeg kan ikke, om jeg så bliver 100 år, forstå, at man altid skal snakke om kommune-, amts- og statsskat. Det, der interesserer skatteborgerne – og det har denne regering været med til – er, at vi har fået verdens højeste skattetryk. Borgerne er ligeglade med, om pengene tages af de kommunale kasser, de amtslige kasser eller statskassen, og herinde har vi muligheder for at ændre på forholdene i amter og kommuner, hvis vi ønsker det. Det forstår jeg ikke, og jeg kommer aldrig til at forstå det.

Så forstår jeg heller ikke, at ministeren drager Kasper Vilstrup ind i debatten – jo, det forstår jeg godt, for det passer jo i ministerens hartkorn – men der er jo i stribevis af andre undersøgelser, der går lige stik modsat, og i hvert fald tror jeg nok, at ministerens regeringschef